

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias Quas Matronae ... Catharinae Vossen ... puerulo Friderico Michaeli, Coniugi & filio desideratissimis Viduus nunc paterq[ue] moestissimus paratas cupit, Omnium ordinum suos ... vocat

Rostochi[i]: Kilius, 1638

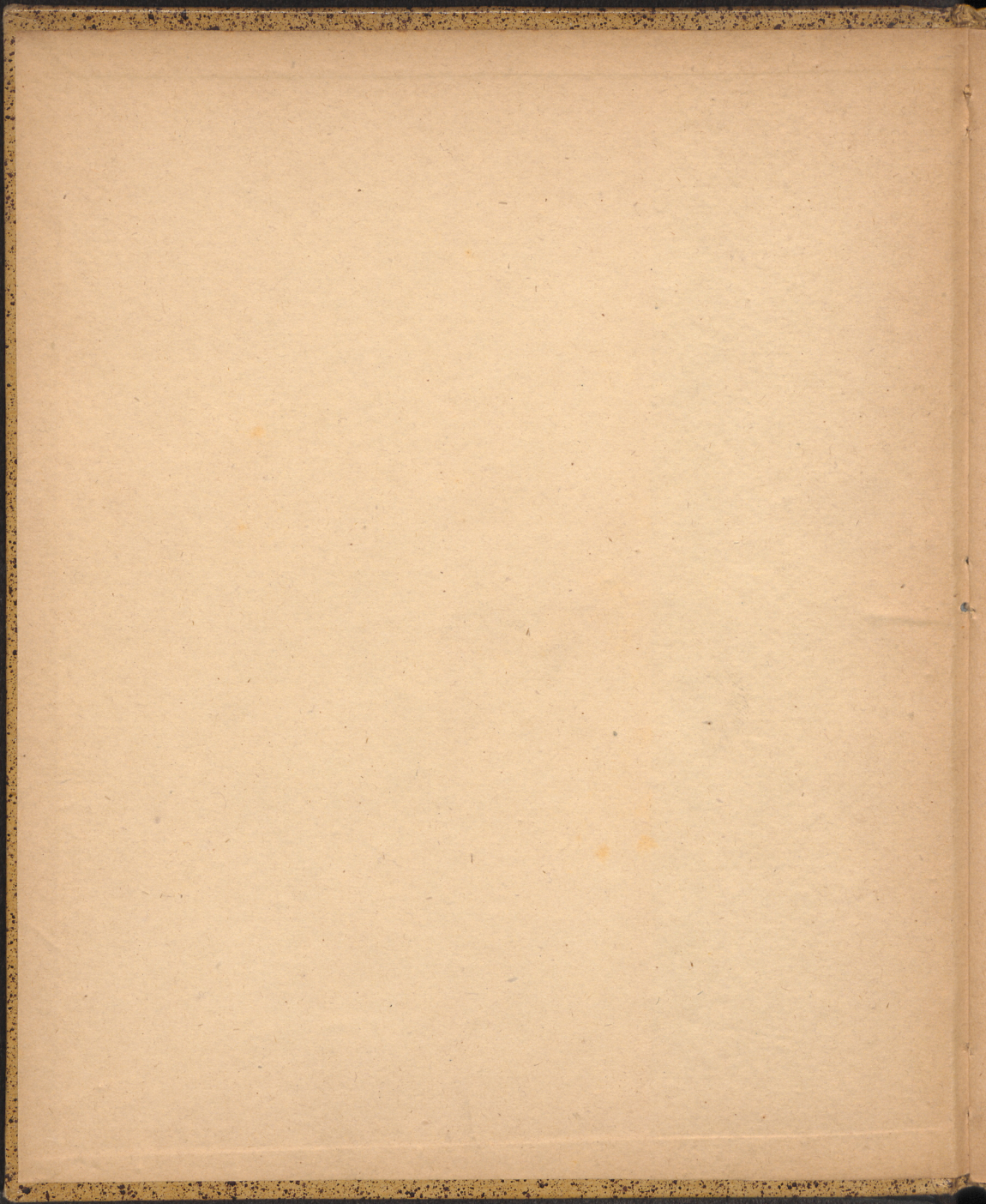
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777174138>

Druck Freier Zugang

Rhane, H.,
in C. Voss,
uxor. C. Michael,
et in F. Michael
Rost. 1638.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQVIAS

Quas

Matronæ laudatissimæ

CATHARINÆ

VOSSÆ

Scitissimæq; puerulo

FRIDERICO MICHAELI,

Conjugi & filio desideratissimis

Viduus nunc paterq; mæstissimus

paratas cupit,

Omnium ordinum Cives suos ad horam in

die primam dimidiatam serio ac

diligenter vocat.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

ANNO M DC XXXVIII.

Rarissimum est, Acade-
miæ Cives, quod patitur Reve-
rendus & Clarissimus Vir, Dn. M.
CHRISTIANUS MICHAEL, ad
D. Jacobi Pastor vigilantissimus,
Amicus noster perquam dilectus, dum carpitur
iterum iterumq; à fati inclementia, & veluti in
singulos dies moriturus absumitur. Nam pro-
xima quidem Dominica nominis sui vivum o-
lim monumentum CHRISTIANUM filium,
natum maximum, multisque de causis, ut tum
diximus, charissimum, quod minimè omnium,
quisquam cogitasset, ipso in adolescentiæ flore
extinctum acerbissimo funere extulit. Qui ca-
sus & domui suæ hactenus ignotus & tanto gra-
vior extitit, quia in id statim illapsus erat, quod
per ætatem, quod per corporis simul & animi
vigorem credebatur firmissimum esse. Quis e-
nim illius vitæ non promisisset meliores annos,
cui & natura, & parentum sobria ac continens
educatio non tam polliceri eos, quàm efficere vi-
debantur; Quippe non affectis corporibus na-
to, non per blanditias & luxum corrupto. A qui-
bus vitiis plerumque filiorum præmatura, atq;
ut ita dicam, importuna funera existunt? Sed
ille frugaliter & pro spebus egregiis, quas multi-

multimodis ostendebat, non aliena disciplina,
sed liberali & rectissima, in solatium familiae
ac posteritatis enutritus, debuit nihilominus
grave aliquod vulnus, etiam præter vota sua, a-
mantissimo parenti domuique universæ ex obi-
tu suo infligere. Satis magno luculentoq; pa-
tientia documento, etiam si alia quædam atq;
alia plaga trigeminum malum non fecisset. Ec-
ce ergo eodē die, quo maximus natu ferebatur
ad plures, minimus quoq; ad eadem se vestigia
cōponere, interq; brachia parentis & impressa
labiis oscula exspirare. FRIDERICUM genitores di-
xerant, cum in lucis oras V. Novembris ante se-
ptem annos acceptum, Christo Salvatore per Ba-
ptismum regenerationis mancipaverant. Quan-
tam autem voluptatem secum abstulerit, nemo
facile assequetur, nisi cui explorata fides exem-
plis fuerit. Et didicerat jam capita pietatis, ab
infantia usq; Catechumenus quidam & alacer
& dictorum accipientissimus. Quapropter &
Magni Regis ac Prophetæ Davidis hymnos fer-
me lætentiore, nec pauca Spiritus sancti carmi-
na, ex scripturæ utroq; volumine excerpta, præ-
catiunculas itidem suas reddere, tam sua-
vi ac sonora, articulata in primis & distincta vo-
ce, quoties ad mensam aut cubitum iret rediret-
Zzz 2 que,

que, expromere, ut non immerito amor ac deli-
cium piissimis genitoribus extiterit. Ut ea præ-
teream, quæ rudimenta quædam ejus ætatu-
æ egregia erant; cum primas literas, Grammati-
cæ artis primordia, ejusq; velut quandam infan-
tiam, sibi maximè respondentem, a videq; arre-
ptam pertinaciter retineret, ad cetera literatio-
nis sese quotidie diligentius parans. Ostensa,
utiq; & bona & excitata indole, mediisque lusi-
bus omni morum lepore ac festivitate internite-
tente. Parvulus ergo & natura ipsa parentum,
amori implicitissimus, cum malis præterea infe-
staretur, profluvio sc. ventris, & vermium arro-
sionibus vexatus, auxit illa propensio in diem,
summaq; omnia effecit. Nec mirum est, quod
ultimâ illâ fatali sextidui horâ, quæ suprema
filiolo extitit, omnia simul amabilis istius vul-
tus, indolis, lepore, pietatis, innocentie ceteraq;
summæ voluptatis argumenta, non modo oculis
parenti, sed animo subinde & in hunc usque
diem recursaverint, istud ad expirantis animu-
læ spectaculum non multum attonito dissimile
ipsum patrem reddentia. Siquidem & male in
dies habentem charissimam conjugem, eadem-
que ista pericula, jam binis à vicibus sperare, in-
traq; filiorum funera tanquam medio compre-
hensa

prehensa matre, non nisi cladem undiquaq; formidare debuit. O utinam vano aut non nisi panico terrore! Ceterum præsaga mens & illa deteriorum semper verior expectatio, superiore nono decimo hujus mensis die, postquam media nox successerat, nimium quam fatidica & prorsus illatibilis marito extitit. Siquidem ipsa conjunctissima & nunquam satis laudanda uxor, CATHARINA VOSSIA alterum domus & familiae sustentaculum, vitæ maximæ pars, corculum equidem & tantum non anima sua, (quanto cum dolore!) avulsa penitus abreptaq; tum fuit. De cujus virtutibus ut rectius seiatis, ordinandum ab initio est. Postquam ergo honestissimis parentibus, Patre Viro integerrimo GEORGO cive ac sericarum mercium inslitore, Matre, foemina pudicissima CATHARINA, Viri spectatissimi NICOLAI Civis & XVI viri apud nos probatissimi, sorore, ante XLIV. annos, Havelbergæ, aliquot jam ex cladibus, etiam magnorum exercituum, nobilitato, alias celebri in Marchia oppido prognata esset, ad duodecim admodum ætatis progressa annos, orbatum jam ante parentibus, ad nos ab avunculo traducta est, ut alterius sanitati coxendicis, quæ luxata per lapsum erat, restitueretur. Factumq; est, ut probitatis

Zzz 3

bonæ.

bonæq; causa indolis approbata, nec dimittere-
tur ab avunculo, & sicuti meruerant ejus virtu-
tes, honestissime elocaretur. Divino enim con-
silio procum sese ostendebat viduus nunc mee-
rissimus, Pastorq; tum ad urbem GEORGIA-
NÆ, postea in civitatem receptæ Ecclesiæ Quo-
cum ab XVII. hujus seculi in annum reliquæ æ-
tatis XXI, ista commoditate vixit, ut sine causa
non sit, quod tantum viduo luctus ingemina-
verit. Quinq; enim liberum facta compo, fi-
liarum ANNÆ & CATHARINÆ, filiorum CHRIS-
TIANI, GREGORII, & FRIDERICI, trium magni
momenti & gravissimorum munerum, conjugis,
genitricis, ac matris familias partibus summa
cum laude satisfecit. Ut enim ab ultimo ad pri-
mum abeamus, istam domui curam adhibuit,
ut semper auctiorē ex se daret rem familiarem,
atq; in melius proveheret; magnū vestigal par-
simoniam habens, nec facilis ad conducendas
operas, quas ipsam præstare non illiberale sed
frugalitatis esset. Quapropter de summo mane
in ultimam noctem rebus agendis sese impen-
dens, sensit equidem verissimam Catonis vo-
cem, frontemq; occipitio priorem, esse. Auspi-
cata semper à pietate, & ab eà laboribus manuū
suarum benedictionem impetrans. Mater cum
esset,

2800

855

esset,

esset, tantū educationi curā adhibuit, ut m inimum in sequiora indulgeret, maritiq; disciplinam attentissimè observaret; alieno prorsus exemplo ab iis, quæ blanditiis omniq; mollitiæ frangunt seriam nutriendi legem, & remoto patre queruntur ipsæ & palpo solantur lascivientem infantiam; corruptentes à teneris quā optimas mentes, & in obstinationem ac malitiā vertentes. Minimum ergo timere habuit, ut sibi, quod meritissimæ poenæ est, immorigeri essent liberi, ut petulātes, matrisq; ipsius suo capiti insultarent. Quin gaudere obsequio, & virtutibus filiarum, ad maturitatem cum die accrescentium, tantamq; scientiam consecutarum, ut magno in regunda familia adjumento, nec minori in hæc tempora solatio, datas à Deo conservatasq; intelligere afflictissimus genitor nunc possit. Quanquā ille hoc amiserit, quod sibi in adjutorium, si unquam alias, hac tempestate imprimis desiderabile ac necessarium erat. Laboribus enim cum ætate etiam augentibus, nunc etiam periculosis, quo poterat sese oblectamento æque recreare fessumq; reficere, quam contemplatione ejus, quam in oculis & sinu gerebat, charissimæ conjugis? Quæ amore, obsequio, pudicitia & fide, omnibusq; virtutibus ita se ap-

se approbaverat, ut non immerito una esset eorum anima in duobus corporibus divisa. Qua sibi nunc abscissa, quanto putatis maritum dolore excruciarī? Cum istam sui tenerrimam partem atrocissimo morbi genere, Diarrhoea, affligi per III, septimanas, nec remediis quibuscunq; levari, ultimo ex comprehensis faucibus opprimi profus sentiret. Nisi quod eum pietas, futurorum præcipue felicissima, solari potest, quacum discelsit, Christo per sacramentum obligata ultimo & concredita. Parce tamen, o pater, & averte à servo tuo iram; erige quem percussisti, ut secundis pariter atque adversis rebus idem, fortis ubiq; & firmus sit, Ecclesiæ tuæ magno patientiæ & fidei exemplo. Qua prece, sicuti commeruit, Academiæ civis, hodie mecum ingeminabitis, cum frequentes duo funera, matrem & filium persecuti fueritis. Adeste ergo & B. V. P. P. XXIII, Sept.

∞ I O C X X X I X .

prehensa matre, non nisi cladi
midare debuit. O utinam van
nico terrore! Ceterum præsa
teriorum semper veriõr exspe
nono decimo hujus mensis d
dia nox successerat, nimirum
prorsus illatabilis marito exti
conjunctissima & nunquam
xor, CATHARINA VOSSIA
familix sustentaculum, vitæ
culum equidem & tantũ non
to cum dolore!) avulla penit
fuit. De cujus virtutibus ut r
endum ab initio est. Post qua
mis parentibus, Patre Viro int
o to cive ac sericarum mercium
foemina pudicissima CATHA
Statissimi NICOLAI Civis &
probatissimi, sorore, ante XL
bergæ, aliquot jam ex cladibu
exercituum, nobilitato, alias
oppido prognata esset, ad duo
ctatis progressa annos, orba tu
tibus, ad nos ab avunculo tra
rius, sanitati coxendicis, quã
erat, restitueretur. Factum q
Zzz

taq; for
nisi pa
illa de
eriere
am me
idica &
lem ip
anda u
omus &
rs, cor
(quan
q; tum
is, ordi
ne stifi
G E O R
Matre;
iri spe
nd nos
Havel
agnorũ
larchia
nodum
paren
ut alte
apsum
obitatis
bonæ.